

הזכיר שיווצא מפונג, כמו ירמיה לא שמעו דבר ה' גויים, הזכיר שיווצא מאותה הדרגה.

חרדים אל דברו - אותה הדרגה מפוש. מיחרדים? אלו ישראל, שהם פomid חרדים על אותו דבר. חרדים בכמה חרדות בין העמים, חרדים בכמה חרדות ליה.

למKEN את אותו דבר.

אמרו אחיכם שנאיכם - אלו בני עשו ובני ישמעאל ושאר עמים. מנדיכם, מאן מנדי למאן. אלא איןון בנידי מנייכו, שלא תיכלון בהדריה, ולא תשתו בהדריה, ולא תקרבו בהדריה. ועל דא איןון מנייכו בנידי.

דבר אחר, מנדיכם - בגולותכם, כמו שגאמар (אייה ד) סورو טמא קראו למו. ומה הם אומרים? ? מען שמי יכבד ה', בשבלנו ובשביל נפשנו יכבד ה', וכל כבודו בשבלנו הוא. וכשישראל מתעוררים, ומתחפם בכל يوم לשמחת הגאלה של קדוש ברוך הוא, הם לא מאמינים כלל, ואומר נראתה בשמחתכם, בזמן שירדת אותה השמחה שלכם. והם יבושו, כמו שתולה טרכנות באחרים.

בມדור של בית הגפן יש עשר אחדר והוא אחדר, והם שניים, ויחד היו. וכל העוטרים והশמות של האמונה הקדושה, אף לכך להם, בלתי התהפקות של רע, שעומדים תמיד לפני פתמה בית המלך, מחוץ לסוד האמונה. אותו דבר ה' נקרא שם טוב, כמו שנאמר (קהלת) טוב שם. ה' הוא טוב.

אותו הצד הרע הם שניים, זכר ונקבה, והם מתחברים, והשם שלם שלם בהפק של רע, אלהים אחרים, אל אחר, שם רע. אותה הנקבה אף נקראת, בחפור של זכר שהתחבר עמה, שאין נפרדים.

שמעו דבר ה' גויים, מלחה דנפיק מה היא דרגא. החרדים אל דברו, והוא דרא, דאיןון חרדים قادر על אותו דבר. חרדים בכמה חרדות בין העמים, חרדים בכמה חרדות, למקנא לייה לה הוא דבר.

אמרו אחיכם שנאיכם, אלו בני עשו ובני ישמעאל ושאר עמים. מנדיכם, מאן מנדי למאן. אלא איןון בנידי מנייכו, שלא תיכלון בהדריה, ולא תשתו בהדריה, ולא תקרבו בהדריה. ועל דא איןון מנייכו בנידי.

דבר אחר מנדיכם, בגולותכם. במא דאת אמר, (מיכחד טו) סورو טמא קראו למוא. ומדקא (ופאי כא) אמר. למן שמי יכבד ה', בגינן ובגין נפשאן, יכבד ה', וכל יקרו דיליה בגינן הוא. וכך ישראל מתקער, ומחפין בכל יומא חדוה דפוקנה דקדושא בריך הוא, איןון לא מהימני כלל, ואמר נראתה בשמחתכם, בזמנא דנחתית ההוא חדוה דילכון. והם יבושו, במא דתלי سورחניה באוחזן.

ברירא דבי אדרא, הויד עד עתירא ואיהו חד, וainoon תריין, ובחדא הו. וכל עטורה, ושמהן דמיהימנותא קדישא, אוף כי לוין בלא היפוקא דביש, דקוימין תנידר קמי פתקחא דבר מלפआ, לבר מרזא דמיהימנותא. ההוא דבר ה', אייקרי שם טוב. במא דאת אמר, (קהלת ז א) טוב שם. ה' אהו טוב.

ההוא סטרא בישא, איןון תריין, דכורא וניקבא, וainoon מחייבורין, ושמהן דילחון בהיפוקא דביש, אלהים אחרים, אל אחר, שם רע. ההיא נוקבא, כי אתקראי, בחבורא דרכורא, דאתחבר בהדרה שלא מתרפשן.